

Mijn 5^e 100 cols tocht

(door Frans van den Berg, 2016)

Dit is het verslag van m'n 5^e tocht. Ik heb deze tocht in drie delen gemaakt. 1^e deel mei en juni 2015, daarna het 2^e deel in september van dat jaar. Hoewel ik van plan was de tocht in twee delen af te maken, bleek dit jammer genoeg niet haalbaar, omdat de energie die ik in de Alpen had niet voldoende was. In augustus 2016 keerde ik terug naar de plek waar ik het jaar ervoor moest opgeven en voltooide in het 3^e deel uiteindelijk m'n tocht.

Lees dit verslag als een dagboek notitie en dan krijgt de lezer een beetje inzicht wat je zoal meemaakt als fietser tijdens zo'n tocht.

28 mei 2015

Een start met hindernissen. Ik heb bij de Treinreiswinkel een kaartje gekocht om naar Saverne te gaan. Om half negen vertrek ik vanuit het station in Eindhoven, maar raak niet verder dan Maastricht. Het blijkt dat de Belgische spoorwegen staken. Na enig navragen blijkt dat de staking compleet is. Met de bus naar Visé en dan verder met de lokale treinen is dus geen optie.

Een auto huren lijkt de beste beslissing.

Tegenover het station in Maastricht vind ik een autoverhuur bedrijf en even later rijdt deze jongen in

een luxe Volvo, met de fiets in de kofferbak, naar Strasbourg. Daar lever ik de auto in en met de trein leg ik de resterende 44 km af. Rond vijf uur ben ik in de startplaats Saverne.

---

29 mei 2015

1^e etappe van Saverne naar Grandvillers

130 km 6 cols 1840 hoogtemeters.

Niet al te zwaar parcours voor een 100 cols etappe maar toch redelijk pittig. Zeker ook omdat het weer niet erg ideaal is. Jasje aan jasje uit en soms koud, 12°C. Mijn fiets en de benodigde elektronica, een Garmin 800, doen het prima.

In Saverne heb ik aan de hoteleigenaar gevraagd een hotel in Grandvillers te reserveren en dat deed hij met een vriendelijk gezicht.

Zo had ik de rust om de hele dag aan het fietsen te denken en me niet bezig te houden met organisatorische rompslomp. In het hotel in Grandvillers ben ik de enige gast. Dus het bleek weer eens overdreven om me over dit soort zaken zorgen te maken.

---

30 mei 2015

2^e etappe van Grandvillers naar Champlitte

136km 0 cols 1320 hoogtemeters.

Regen toen ik vertrok en koud, 10°C. Tot nu toe de koudste omstandigheden van al m'n 100 colstochten. Maar gelukkig zijn het buien, langer dan een kwartiertje duren ze niet. Ook de wind tegen, maar ik ga door. Laat me zomaar niet teleurstellen.

Binnen een paar kilometer zie ik twee maal een vos. Één stak de weg over en de tweede volgde dezelfde route als ik. Zo kon ik ze goed bekijken. Prachtige kleur. Na een paar honderd meter voor me uitgelopen te hebben ging ze rechts, en koos het hazenpad.

Er zijn hier weinig dorpjes en het duurt wel 50 km voordat ik een café vind wat open is en koffie schenkt. Bij een bakker koop ik nog wat te eten, want ik reken er niet op dat er nog meer winkels zijn. Uiteindelijk komt in de namiddag toch nog de zon er door en wordt het ongeveer 18 graden. Regenjack en lange broek kunnen uit.

Het hotel dat ik heb besproken is nog dicht en dus wacht ik even in een café. Zo kan ik m'n verslag schrijven.

---

31 mei 2015

3e etappe van Champlitte naar Beaune

128km 0 cols 1267 hoogtemeters.

Wat me op valt is dat in dit deel van Frankrijk in veel dorpjes leegstand is. Er staat soms wel de helft van de huizen leeg of geven de indruk dat het zo is. En als je al iemand ziet op straat zijn het veelal oudere mensen.

Industrieterreinen zie je niet. De enige economische activiteit is landbouw. Voor de toeristische fietser geeft dat schitterende plaatjes, maar wat dit betekent voor de toekomst van deze regio laat zich raden.

Geen cols maar nogal wat côtes en vooral wind tegen. Ik kom een bord "route Barree" tegen.

Meestal trek ik me niet zoveel aan van dit soort aanwijzingen, omdat je er met de fiets bijna altijd wel door kunt. Vaak is de weg versmald of wordt er zodanig aan de weg gewerkt dat de auto's er niet door kunnen. Geen enkele reden voor een fietser om hiervoor van de geplande route af te wijken.

Bovendien is het zondag, dus wordt er niet gewerkt. Na een paar km zie ik ineens een geïmproviseerde parkeerplaats in een weiland, zeker 1000 auto's staan er op. Ook lopen er heel veel mensen en hoor ik boven het geluid van de luidsprekers motorgebrom.

Hier is een autotreffen zoals je niet wilt zien. Ik wring me tussen de afzetting door en negeer de aanwijzingen want ik zie op mijn Garmin dat er een bypass is die ik kan nemen. Na 5 km, ben ik weer terug op de geplande route zoals die op mijn Garmin toestel staat. Ondanks de tegenwind, die me heeft gesloopt, ben ik rond vijf uur in een hotel waar ik vriendelijk wordt ontvangen.

---

1 juni 2015

4^e etappe van Beaune naar Tramayes

116km 3 cols 1512 hoogtemeters.

Ondanks de goede weersvoorspelling is het toch regenachtig. Nu en dan een bui.

Heel mooi is de route verlegd en gaat nu door de wijngaarden van de Côte d'Or. Er wordt al druk gewerkt in en rond de wijngaarden.

In Cluny een korte pauze genomen en wat gegeten. Tegen half zes kom ik aan in Tramayes. Een Engels echtpaar heeft daar een B&B. Prachtig gelegen en een schitterend uitzicht.

---

2 juni 2015

5^e etappe van Tramayes naar Montbrison

130 km 5 cols 2073 hoogtemeters.

Prachtig weer al vroeg in de ochtend meer dan 20 °C. Aan het eind van de fietsdag 32 °C. Het is een prachtige tocht door de heuvels van de Beaujolais. Vlak voor de côte de la Croix Signy is de weg geblokkeerd. Daardoor moet ik een eind omrijden maar kom na 10 km toch weer terug op het parcours. In Montbrison vind ik een hotel.

In Nederland maakt men zich zorgen over de kwaliteit van het rekenonderwijs maar in Frankrijk is het volgens mij ook niet best. In een restaurant waar ik € 14,50 moet afrekenen betaal met een briefje van € 20. De eigenaar pakt een rekenmachine en geeft me € 6,50 terug. Ik geef

de teveel ontvangen Euro maar terug en de man bedankt me hartelijk voor de fooi.

---

3 juni 2015

6^e etappe van Montbrison naar Brioude

116 km. 2 Cols 1795 hoogtemeters.

Meteen al 17 km klimmen naar de col de la Croix de L'Homme mort.

(Helaas ben ik van deze etappe de aantekeningen kwijt.)

---

4 juni 2015

7^e etappe van Brioude naar St.Etienne-Cantales

147 km 2 cols 2350 hoogtemeters

Glooiend landschap richting de top van de dag de Puy Mary. M'n water is bijna op maar gelukkig is er een klein cafeetje in de klim. Op het terras zitten twee jonge vrouwen maar voor de rest maakt het een gesloten indruk. Dat blijkt ook zo te zijn, een van hen vraagt of ik alleen maar water wil. Ik zei ja, maar al snel hoort zij dat ik een Nederlander ben. Het zijn Vlamingen en ik mag op het terras komen zitten, krijg koffie en mineraalwater. Zo wordt het een gezellige pauze. De klim naar de top gaat uitstekend en de afdaling nog beter. Lastig is nog wel de klim naar de col de Bruel.

Ik ga nog een côte over, en ik kom aan het stuwmeer bij St Etienne-Cantales waar ik een eenvoudig hotel vind met schitterend uitzicht op het meer. 's Avonds barst er een knetterende onweersbui los.

---

5 juni 2015

8^e etappe van St.Etienne-Cantales naar Gourdon

110km 0 cols 1375 hoogtemeters

Een deel van de ochtend besteed aan het telefonisch boeken van een overnachting in Salviac. Helaas lukt dat niet. Volgens mij is het kleine hotel in het centrum, La Post, verdwenen want de telefonische stemcomputer zegt dat het nummer niet meer in gebruik is, ook bij de B&B en andere kamerverhuurders vang ik bot.

Op het lijstje met overnachtingen zie ik dat er in Gourdon meerdere hotels zijn. Ik waag het er op. De etappe van vandaag is dan wel 13 km korter maar dat haal ik weer wel in. 9 côtes vandaag in de route en vlak voor Gourdon een weggetje langs een spoorlijn met venijnige klimmetjes. In Gourdon is het bij het tweede hotel raak. Het hotel heeft 3 sterren maar meestal zie je dat vooral aan de prijs. Of het moet zo zijn dat de badjas in de badkamer de extra €40 waard is. Maar op dit soort tochten moet je het doen wat op je pad komt.

Lekker gegeten in een Brasserie in het mooie historische centrum van dit plaatsje.

---

6 juni 2015

9^e etappe van Gourdon naar Astaffort.

134km 0 cols 1301 hoogtemeters.

Geen al te moeilijk parcours staat mij te wachten. Wel valt me elke dag op dat als je in de verte een watertoren ziet de route er langs loopt. Van hoogtepunt naar hoogtepunt dus.

In Astaffort heb ik online een B&B geboekt. Het ligt keurig aan de route in een klein parkje net buiten Astaffort. In het plaatsje vind ik een gesloten restaurant, een take away Pizzeria en een restaurant wat geen tafeltje meer vrij heeft. Het wordt dus take away Pizza.

Er is nog een restaurant in dit plaatsje en dat heeft een Michelinster. Toen ik in 2008 samen met mijn vrouw de 100 cols tocht heb gereden hebben we daar gegeten. Het is er uitstekend. Dat vond Roger Moore ook (Ivanhoe en James Bond). Hij zat toen, met vrouw en dochters, naast ons aan een tafeltje.

---

7 juni 2015

10^e etappe van Astaffort naar Arzacq-Arraziguet

146km 0 cols 1864 hoogtemeters.

Een op het oog makkelijke etappe, maar het was erg warm en de côtes behoorlijk steil. Soms wel tot 14%.

Een beetje uitgewoond kwam ik in Arzacq-Arraziguet aan. Het meisje van het hotel had duidelijk ook last van de warmte, want meer dan een minimale begroeting en een over de bar toegeschoven kamersleutel kon er niet af. Eerst op het terras de vochtbalans hersteld te midden van hen die wandelend op weg zijn naar Santiago de Compostela.

---

8 juni 2015

11^e etappe van Arzacq-Arraziguet naar St Jean-le-Vieux

108km 2 cols 1617m hoogtemeters.

Het duurt even voordat ik met m'n GPS de goede richting heb gevonden. Maar eenmaal op weg gaat het super. Bij een klein winkeltje wat brood gekocht en dit met wat kaas opgegeten om aan de

noodzakelijke energie te komen.

Veel koffie gelegenheden zijn er niet op de route dus las ik af en toe toch een geïmproviseerde pauze in. In de verte zie ik ze liggen, de Pyreneeën. Dit is het gebied van de Baskische Pyreneeën. Niet zo hoog maar de Gamia is een kuitenbijter 3 km klimmen en constant 10%. Vanaf hier heerlijk afdalen naar St Jean-le-Vieux waar ik reeds een hotel heb geboekt. De fiets staat veilig in de garage en ik zit heerlijk in de tuin van het hotel en werk de administratie bij. Dit leven bevalt me prima!

Op een leuke plek op een hoek in St Jean-le-Vieux zit

ik dus in het hotel Mendy. Beter aan de route kan het hotel niet liggen. Een mooie en vriendelijke vrouw zorgt ervoor dat m'n fiets en ik snel een kamer hebben.

In het hotel zit een groep mannen en vrouwen die volgens mij psychiatrische problemen hebben, althans dat leid ik af aan de hand van hun gedrag.

Er zijn drie begeleiders aanwezig die voortdurend met een soort trolley met medicijnen achter deze mensen aanlopen. Goed werk! Toen de ober met frites aankwam kreeg hij van deze mensen een spontaan applaus. Leuk toch.

---

9 juni 2015

12^e etappe van St Jean de Vieux naar Lurbe-St.Christau

103km 3 cols 2802 hoogtemeters

Vandaag niet zo'n prachtig weer vanaf 1200 meter laaghangende bewolking. Dus de Burdincurecheta en de Col de Soudet hangen in de mist. Op de laatste col heb ik de 3 laatste kilometers gelopen. De top hangt in de wolken en het zicht is minder dan 20 meter. Dus het achterlicht aan en m'n HEMA voorlicht geplaatst beide zet ik op de knipperstand. Rustig en veilig naar beneden. In Lurbe heb ik met Booking.com hotel Les Vallees gereserveerd en daar word ik goed ontvangen. Omdat ik verkleumd ben, voelt de warme douche weldadig aan.

---

10 juni 2015

13e etappe van Lurbe-St.Christau naar Laruns.

36 km 2 cols en 829 hoogtemeters

Regen en mist. De temperatuur is ook laag. Dit gaat het niet worden vandaag. Ik wil naar Barèges in de klim naar de top van de Tourmalet. Maar dit plan moet ik al vrij snel opgeven. De klim naar de top van de Marie Blanque gaat nog wel, toch een stukje gelopen daar waar het 13% is. De afdaling naar Laruns is afschuwelijk. Koud en regen. Ondanks dat ik alles, wat ik aan kleren in de fietstas aan heb, verkleum ik.

Ik ril zo dat m'n fiets de trillingen overneemt en resoneert. Het koude regenwater doet pijn aan m'n ogen, dus stoppen in Laruns en een hotel zoeken is de meest verstandige optie. Dit heeft wel als gevolg dat ik op de fiets Carcassonne niet ga halen. Ik zie wel hoe het verder gaat.

---

11 juni 2015

14e van Laruns naar Barèges

75km 2 cols 2147 hoogtemeters

Meteen de col d'Aubisque op vooral de eerst kilometers is deze niet echt steil en goed te doen. In Gourette, in het enige café dat open is, een kop koffie gedronken. Alleen de hond was vriendelijk. Nog 6 km tot de top. Het is koud maar er staat nauwelijks wind, dus genieten van de afdaling op, wat ik altijd, het mooiste weggetje van Frankrijk noem. In een flitst zie ik het " Wim van Est" bordje tegen de rotswand hangen. Het ziet er verweerd uit.

Nog even klimmen naar de Col de Soulors, en de tweede col van de dag is bedwongen. Goed opletten in de afdaling want ergens moet ik naar rechts want de route gaat over de Col de Bordères. Helaas er staat een bord, de weg is ingestort, doorgang niet mogelijk. Dus over Argelès Gazost naar Luz St Saveur.

De zon schijnt nog als ik aan de klim van de Tourmalet begin, maar net als ik Barèges voorbij ben begint het te regenen en te donderen.

Onweer in de bergen terwijl je nergens kunt schuilen daar heb ik het niet op. Het ziet er ook niet uit dat het een buitje is. Terug dus naar Barèges en snel vind ik daar een hotel. Het blijkt geen vals alarm te zijn want het blijft de hele avond regenen.

---

12 juni 2015

15e van Barèges naar Tarbes

28 km 1 col en 780 hoogtemeters.

Eigenlijk ben ik van plan om met de bus naar Lourdes te gaan en dan met de trein naar Carcassonne. Maar als ik wakker wordt blijkt het weer veel mooier te zijn dan de weerapp op m'n iPad voorspeld heeft. Snel ontbijt ik en hup op de fiets naar de top van de Tourmalet.

In het cafeetje op de col ben ik de eerste klant en als de man van het café de kleuren van m'n stempelboekje ziet pakt hij lachend een stempel.

In de afdaling blijkt dat de weerapp er toch niet zo stevig naast zit. De regenwolken pakken weer samen en ik besluit om in Ste.Marie-de-Campan niet naar rechts te gaan maar naar links richting Tarbes. Vlak na het middaguur ben ik daar en ga met de trein naar Carcassonne.

Helaas heb ik niet het hele stuk zoals gepland gefietst, maar met een onderneming als de 100 colstocht moet echt alles mee zitten. Dat is de laatste 3 dagen niet het geval.

---

13 juni 2015

Carcassonne

Ik verblijf vandaag en morgen in Carcassonne. De ochtend gebruik ik om een hoes te kopen zodat ik m'n fiets veilig en enigszins beschermd mee kan nemen ik het vliegtuig. Eerst geprobeerd bij Decathlon, maar daar hebben ze het artikel niet.

Tegenover de Decathlon, op hetzelfde industrieterrein is een winkel van Intersport. Hier vind ik wat ik wil hebben en in een quincaillerie koop ik een rol plakband.

De middag besteed ik aan het kijken naar een etappe van de Dauphine Liberé en bezoek ik de Cité van Carcassonne. Hier ben ik zo'n 20 jaar geleden ook wel eens geweest toen ik met mijn vrouw door Frankrijk fietste. Ook toen was het behoorlijk toeristisch, maar nu vele malen meer.

---

14 juni 2015

Terug naar huis

Altijd een beetje gedoe. Fiets moet op het vliegveld reisklaar gemaakt worden. D.w.z. beetje lucht uit de bandjes, stuur draaien, pedalen eraf en een hoes er om heen. Alles lukt. Ik krijg nog een beetje aanspraak aan een Nederlander die ook met z'n fiets terug naar Nederland gaat en met slecht 10 minuten vertraging vertrekt het vliegtuig.

Deel 2

29 augustus 2015

Vanochtend met het vliegtuig vanuit Eindhoven naar Carcassonne gevlogen, de fiets is goed ingepakt in een doos van Wielershop Achel, waardoor m'n fiets, helemaal onbeschadigd, de vliegreis overleeft. Heel fijn, want ik heb wel anders meegemaakt in al de jaren dat ik fietsen met het vliegtuig heb laten vervoeren. Daarna met de trein naar Tarbes, uiteindelijk doe ik daar toch de rest van de dag over. In Tarbes een hotel gezocht en morgen op tijd op want ik wil St. Beat halen.

---

30 augustus 2015

16e etappe van Ste.Marie-de-Campan naar Saint Béat

3 cols 104km, 2412 hoogtemeters

Het is prachtig weer, al snel is het 30°C. Om 10 uur bereik ik Ste. Marie-de-Campan waar ik in juni het parcours verlaten heb. Een kopje koffie en hup naar de Col d'Aspin. Schitterende afdaling naar Arreau. Daar even pauze en nu de Col de Peyresourde op. Het cafeetje op de top is gesloten. Maar ik heb nog genoeg water voor de Port de Balès. Moe, oververhit en met pijn in m'n benen bereik ik m'n B&B in Saint Beat. Een Engels echtpaar is daar eigenaar. Het zit vol met mensen uit Wales. En zo weet ik nu dus alles van cricket, rugby en de onafhankelijkheidswens van Wales. Het vermaak van de avond is ene Terry die in Australië slippers heeft gekocht waarin een flessenopener is verwerkt. Aangezien deze man zich zelf graag hoort, is de rest van het gezelschap deze avond publiek.

---

1 september 2015

17^e etappe van Saint Beat naar Aulus-les-Bains

4 cols 94km 2854 hoogtemeters

Al heel de week wordt er voor vandaag slecht weer voorspeld, 40 mm regen zelfs. Maar niets van dat al. Vannacht wel veel regen en onweer maar als ik vertrek is het droog, er zijn zelfs blauwe plekken in de lucht. Meer dan een spatje regen heb ik niet gehad.

Toch wat geleerd gisteren. Hoewel ik toch een ervaren fietser ben blijkt dat ik toch geneigd ben om te weinig te eten. De pijn in m'n benen werd veroorzaakt door de "hongerklop" menig wielrenner is hierdoor geveld. Vandaag dus flink ontbeten en regelmatig een bakkerswinkel bezocht. Nergens last van gehad, of het moet zijn dat ik te laat vertrokken ben. Pas om 8:00 hadden Carrol en Ron het ontbijt klaar. Ze wilden dat er op elkaar zou worden gewacht, omdat dat zo "cosy" is.

Nou daar had ik geen zin in. Als je de 100 cols tocht wilt rijden moet je vroeg vertrekken en niet op langslapers wachten die de dag luiierend gaan doorbrengen. Ondanks dat is het toch half negen voordat ik op de fiets zit. En dat uurtje vertraging is net teveel om de col d' Agnes nog te doen. Zo zit ik nu in een Gîte (hotel was vol) in Aulus les Bains.

---

2 september 2015

18^e etappe van Aulus-les-Bains naar Limoux 137km,

5 cols 2130 hoogtemeters.

De bewolking hangt erg laag als ik om 8:00 vertrek. De col d' Agnes hangt in de mist, die trekt op naar mate ik hoger kom.

Op de top doe ik alle kleren die ik in m'n fietstas heb aan. Ook het achterlicht dat ik voor dit soort omstandigheden heb gemonteerd zet ik aan en vlieg omlaag richting Massat.

Hier eet ik wat, want nu wacht mijn angstgegner de col de Péguère. Hier blesseerde ik de vorige keer mijn achillespees omdat ik lopend sneller wil zijn dan op de fiets. Dit maal lijkt het goed te zijn gegaan. Ook nu hebt ik gelopen gedurende de eerste twee steile km maar ik lette er op dat mijn stappen klein bleven. De laatste twee kilometer ga ik weer fietsend omhoog. Dan volgen de leukste 30 km van de 100 cols tocht, dalen naar Foix, super!

Ik wil vandaag Limoux halen en dat is gelukt. Het laatste stuk door de wijnvelden, waar de oogst voorzichtig op gang komt is leuk. Soms kom ik langs een coöperatieve wijncentrum.

Dat doet me erg denken aan de suikerbieten campagne die we vroeger in Breda hadden. Veel boerentrekkers staan in een rij om hun producten te laten verwerken. Een zelfde beeld zoals ik herkende met de suikerbieten in de jaren '50 en '60.

Limoux heeft een leuk centrum en daar zit ik nu in een Brasserie. Het was een topdag.

---

3 september 2015

19^e etappe van Limoux naar St. Pons.

106km 6 cols 1500 hoogtemeters.

Het regent als ik vertrek, eigenlijk meer druilerig. Wel doe ik het regenjack aan.

Nadat ik Carcassonne gepasseerd ben wordt het droog maar het is maar 16 °C. Niet een echt zomerse temperatuur.

In Caunes-Minervois helpt een Nederlandse vrouw mij bij het reserveren van een hotel. Erg aardig. Door een prachtige Gorge gaat het 20 km rustig omhoog naar de top van de col de Salette. Om half vier bereik ik Saint Pons. Het is wat vroeg om te stoppen maar het volgende hotel is voor de benen, zoals die vandaag voelen te ver.

---

4 september 2015

20e etappe van Saint Pons naar Lodève.

106km 4 cols en 1540 hoogtemeters

Meteen een col op, de Cabaretou. Ik kom langs het hotel waar ik eigenlijk naar toe had gewild maar inderdaad dat ziet er gesloten uit.

Door een werkelijk schitterend landschap van de Cevennen ga ik van het ene hoogtepunt naar de volgende col. Erg veel kleine weggetjes en vooral autoluw. In Murat een sandwich gegeten en via een prachtige afdaling bereik ik Lodève.

---

5 september 2015

21e etappe Lodève naar L'Esperou
81km 1 col en 2007 hoogtemeters

Lodève verlaat ik via een klein binnendoor weggetje. Wel wat steil maar zo vermijd ik de drukke weg richting Maurice Navacelle, dat boven op de Cause Noir ligt. Wind, veel wind vandaag die zal aanwakkeren tot windkracht 6. Ik heb ze gemiddeld schuin tegen.

In een cafeetje, aan het riviertje de Vis, drink ik een kopje koffie met een heerlijk stuk kastanje taart. Hierna via een prachtig weggetje omhoog de Causse op en dan weer afdalen naar Le Vigan. Hier begint de klim naar de Mont Aigoual.

Vanwege de sterke wind heb ik de etappe

van vandaag beperkt tot 80 km en overnacht ik in L'Esperou met uitzicht op de Mont Aigoual. Hier de dagelijkse was gedaan en redelijk gegeten. s' Nachts hoor ik het gieren van de wind.

---

6 september 2015

22e etappe van L' Esperou naar St Jean-du-Gard
93km 6 cols en 1280 hoogtemeters.

De wind is nog steeds heftig en het is koud 4°C, brr. Rustig klim ik omhoog naar het weerstation op de top. De wind blaast stevig, maar ik kom goed vooruit. In het café haal ik een stempel en drink een kop koffie.

In de afdaling naar de Col du Perjuret springen er ineens twee herten uit het bos, die ik maar nauwelijks kan ontwijken. De dieren worden opgewacht door groepen jagers die aan de kant van de weg staan. Hun honden jagen de dieren op en zo hebben zij een makkelijke prooi, maar bijna ben ik dit geworden.

De twee steile klimmetjes Col de Solperiere en de Côte de Ste.Croix kom ik gemakkelijk op. En dan de heerlijke afdaling vanaf de Col de St Pierre naar St. Jean du Gard. Een brede weg en mooi asfalt.

---

7 september 2015

23^e etappe van St. Jean-du-Gard naar Beaume-de-Venise
150km 4 cols en 1426 hoogtemeters.

Deze etappe is niet zo zwaar daarom besluit ik vandaag door te fietsen naar de voet van de Ventoux. Wel 150km maar goed te doen voor mij over dit parcours.

Vanaf St. Jean is het werkelijk schitterend fietsen, dwars door de Cevennen met prachtige vergezichten.

Vlak na Uzès zie ik het doel voor morgen al liggen "de Mont Ventoux". Tegen half zes bereik ik het hotel en om half negen lig ik te slapen.

---

8 september 2015

24e etappe van Beaumes-de-Venise naar Montbrun

93 km en 2545 hoogtemeters.

Het is nog steeds prachtig weer. De wind is gaan liggen en bij vertrek is het 12°C. Maar het zal snel opwarmen.

In Bedoin koop ik nog wat te eten en dan op weg naar de top van de Ventoux, 21 km klimmen.

De eerste 5 km zijn geen probleem. Maar eenmaal in het bos gaat het stevig omhoog.

Ik rijd met een Engelse vrouw mee omdat we hetzelfde tempo hebben. Een beetje aanspraak is wel prettig want anders zit ik toch steeds maar op m'n Garmin te kijken.

Chalet Reynard is op dinsdag gesloten maar toch neem ik even pauze en raak aan de praat met twee fietsers uit Hapert. Hij op een racefiets en zij op een elektrisch ondersteund rijwiel.

Het verschil aan de te leveren inspanning is hun beiden aan te zien.

De laatste 6 km naar de top gaan super. Na het monument van Tommy Simpson wordt het 11% gedurende 1,5 kilometer, maar

ik heb de top in zicht en dat geeft extra energie.

In totaal heb ik voor deze klim (netto) 2:35 uur nodig. Dit vergelijk ik even met de beste tijd die ik in alle 12 beklimmingen, heb gedaan, en dat is maar 25 minuten langzamer dan in 1988. Niet slecht voor een 66 jarige.

De afdaling naar Malaucene is koud (handschoenen aan) en op een terras in het zonnetje, warm ik weer wat op.

Tegen 17:00 bereik ik mijn hotel in Montbrun, waar ik 's avonds wordt getrakteerd op een stevige onweersbui.

---

9 september 2015

25^e etappe van Montbrun naar Manosque

99 km 3 cols en 1331 hoogtemeters.

Meteen klimmen naar 1212 m, de Col de l' Homme Mort.

Het is prachtig weer, windstil en al gauw is het boven de 25°C. Absoluut weinig verkeer op de weg en wat vooral heerlijk is, weinig motoren. Want daar heb ik de grootste hekel aan. Altijd grote groepen en een tering herrie.

In Céreste een wat langere pauze, dan de Col de L'Aire dei Masco op en over en afdalen naar Manosque. In het mooie historische centrum vind ik een hotel.

---

10 september 2015

26e etappe van Manosque naar Logis-du-Pin

114 km 2 cols en 1907 hoogtemeters.

Om half negen zit ik op de fiets. Midden in ochtend spits. Over een drukke uitvalsweg met een brug over de Durance verlaat ik Manosque.

In Valensole houd ik een korte koffiepauze, en ga op weg naar een van de mooiste trajecten van de 100 colstocht de Gorges du Verdon. Het is heerlijk weer dus genieten geblazen.

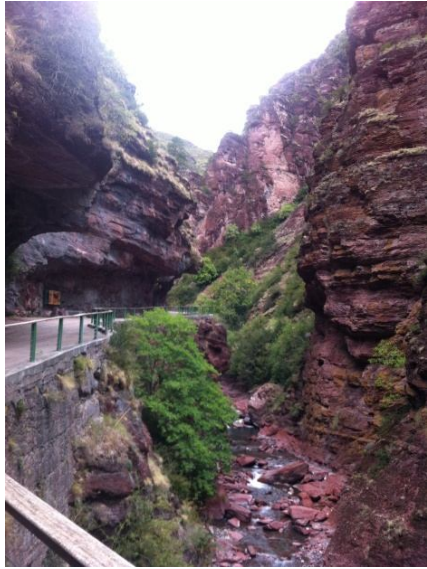
In La Pallud nogmaals een korte pauze en tegen 17:00 ben ik in het hotel in Logis-du-Pin.

---

11 september 2015

27^e etappe van Logis-du-Pin naar Isola.

115km 3 cols en 2286 hoogtemeters.

De eigenaresse van het hotel is zo vriendelijk om voor mij een hotel te reserveren in Isola. Dat geeft een prettig gevoel als je eind het eind van een fietsdag niet hoeft te shoppen om een hotel te vinden. Twee venijnige cols op de route, de Col du Buis en de Col de Felines. Even knallen en je bent boven.

In Entrevaux neem ik even pauze en haal een stempel. Op een bankje in een park wat verderop langs de wat drukke weg geluncht om voldoende energie te hebben voor een redelijk zwaar traject dat gaat volgen. De Gorges du Cians. Maar wel spectaculair, je fietst in een kloof met steile rode wanden. Opnieuw een letterlijk en figuurlijk hoogtepunt in de route. Na een paar makkelijke kilometers ben ik boven op de Col de la Couillole. Trui, regenjack en handschoenen gaan aan en ik daal af naar het dal van de Tinée.

Op weg naar Isola word ik ingehaald door een club van wel 100 motorrijders, ik blijf dat toch de meest vervelende groep weggebruikers vinden.

---

12 september 2015

28e etappe van Isola naar Guillestre

102km 2 cols en 2830 hoogtemeters.

Zwaar bewolkt is het bij vertrek. Gezien de ervaring van vorig jaar, toen ik onverwacht door een hongerklop werd getroffen, koop in nu voldoende eten om energie te hebben voor de klim naar de Col de Bonette.

Het kleine cafeetje in Bousseyas is open en daar drink ik een espresso. De klim gaat uitstekend, het is windstil en overal om me heen hoor ik alpenmarmotten. De laatste kilometers rijd ik in de mist. Het is erg koud op de top dus weer alle kleren aangedaan die ik bij me heb.

In Jaussiers een bord spaghetti gegeten want de Col de Vars is niet mals. De laatste 4 kilometer, zijn zwaar tussen de 9 en 11%. Hijgend kom ik boven en mijn benen doen pijn, maar ik ben op de top. De afdaling naar Guillestre is niet lastig en dus kom ik veilig beneden bij m'n hotel aan.

Hier zitten meer wielrenners en ook zij gaan morgen een dag krijgen van uitrusten en rondhangen. Het wordt erg slecht weer.

---

13 september 2015

Gedwongen rustdag in Guillestre. Het heeft de hele dag geregend en soms ook onweer, als het tegen de avond opklaart zie ik op de hoge toppen rond me heen sneeuw liggen.

---

14 september 2015

29^e etappe van Guillestre naar Valloire

108 km 3 cols en 2870 hoogtemeters.

Na een gedwongen rustdag ben ik blij weer op de fiets te kunnen. Het heeft ook afgelopen nacht nog heel veel geregend en ik werd wakker van het onweer.

Maar nu, om 8:00, hangt er nog wat laaghangende bewolking maar de weersverwachting is goed. Gaan dus! Het weer klaart inderdaad op en in Arvieux neem ik een pauze omdat er toch een stempel moet worden gehaald. Bij de Proxy nog wat eten gekocht zodat ik niet verrast wordt door de door mij zo gevreesde hongerklop.

Ik fiets toch al ruim 40 jaar, maar de symptomen van de hongerklop onderken ik niet altijd. Redelijk gemakkelijk kom ik boven op de Col d' Izoard. Een koude afdaling naar Briançon volgt en daarna

begint de klim naar de Lautaret, 2058m. Daar neem ik even pauze en dan 9 kilometer klimmen naar de Galibier.

Bovenop is het 12°C dus zoveel mogelijk kleren aan en veilig afdalen naar Valloire. Een prima dag.

---

15 september 2015

30e etappe van Valloire naar Modane

44 km 1 col en 520 hoogtemeters.

In de ochtendkoelte fiets ik de Col de Télégraphe op en daal over vernieuwd asfalt af naar St. Michel-de-Maurienne. Dan volgt het minst mooi stuk van de 100 cols tocht. Over een brede drukke weg door het dal waar ook een snelweg en een spoorlijn in liggen naar Modane. Net voorbij Modane verlaat onze route de drukke weg en word je begroet door de stilte.

De benen zijn niet goed vandaag al diverse keren heb ik op een muurtje gezeten om te rusten. In de klim naar de Col de la Madeleine net buiten Lanslevillard is het op. Ik sta geparkeerd zoals dat heet. Doorgaan zou nu dom zijn. Ik ga even op een muurtje zitten om aan het idee te wennen dat ik ga opgeven.

Al een paar dagen had ik het gevoel dat "het er aan zat te komen". Ik keer m'n fiets, bel m'n vrouw en fiets terug naar Modane. Mijn vrouw heeft ondertussen uitgezocht hoe ik met de trein terug kan naar Nederland. Het lijstje dat ik van haar op mijn telefoon krijg toegestuurd help het jonge meisje van de SNCF in Modane om mijn reismens in kaartjes om te zetten.

Eerst naar Annecy en dan morgenochtend via Geneve en Bazel terug naar Nederland. Om 20:00 die avond ontmoet ik m'n vrouw in Venlo, en samen rijden we met de auto terug naar Veldhoven.

De teleurstelling van het opgeven houdt niet lang stand. Ik kan uitkijken naar een volgende keer om de resterende 800km af te maken.

Deel 3

17 augustus 2016

31^e etappe van Lanslevillard naar Bourg-St-Maurice

76 km 2 cols en 1400 hoogtemeters.

Na een heerlijke vakantie zet mijn vrouw me af op de plaats waar ik een jaar eerder moest opgeven. Nu gaat de klim naar de Col de la Madeleine perfect, hoewel dit stukje 10% is!

De klim naar de top van de Col de l'Iseran gaat aanvankelijk goed maar de laatste 2 km leg ik gedeeltelijk lopend en fietsend af. Koud en veel wind op de top en dikke druppels in de afdaling naar Val d'Isère.

Tijdens een onweersbui bereik ik Bourg-St-Maurice en het hotel.

Het viel niet tegen deze eerste dag, maar de kracht die ik voorheen had is er nog niet.

---

18 augustus 2016

32e etappe van Bourg-St-Maurice naar La Giettaz

76 km 2 cols en 1970 hoogtemeters.

Ik kan pas om 8:00 uur ontbijten, dus is half negen door voordat ik op de fiets zit. Maar omdat het regenachtig is vind ik dat geen probleem. Meteen de Cormet de Roselend op. 19 km klimmen maar goed te doen, in twee en een half uur ben ik boven. Wel nat van de regen maar koud is het niet.

Afdalen op een nat wegdek is altijd lastig maar het gaat goed. Goed opletten dat je rechts aanhoudt bij de afslag naar Hauteluce en dan klimmen naar de col des Saises. In Hauteluce voelde ik de altijd op de loer liggende hongerklop opkomen dus stop ik bij een restaurant om wat te eten.

Meestal doe ik dat niet, en koop ik wat in een winkeltje, maar dat moet er dan ook wel zijn en geen "middag pauze" hebben. Daar kunnen ze overigens wat van in Frankrijk, net als je honger hebt sluiten alle winkels en gaan om half vier weer open!!

Vandaag stop ik in La Giettaz na ongeveer 80 km fietsen. Dreigend onweer en een strategische reden i.v.m. slecht weer in het weekend.

---

19 augustus 2016

33^e etappe van La Giettaz naar Marigny-St Marcel

100 km 2 cols en 1450 hoogtemeters.

Het ontbijt is teleurstellend, een paar stukjes stokbrood en een schaalje jam. Thee of koffie zowaar wel een keuze. Op mijn vraag of dit alles is zegt de Madame " Oui c'est tout".

Bij een bakker koop ik toch maar wat aanvullingen. De klim naar de Col des Aravis is maar een paar km. Dan een afdaling, door wat ik zelf toch een van de mooiste stukjes in de Alpen vind en even later linksaf naar de Col de la Croix-Fry. Even stempelen en een kopje koffie.

Het weer is prachtig en warm. Ik heb de omleiding die ik van Jan Bijma heb gekregen in m'n Garmin gezet, maar boven op de col de Frétallaz maak ik een fout. Hier eindigt de omleiding en gaat de route rechtsaf. Ik ga verkeerd en na 6 km kom ik weer op het punt waar de omleiding begon??

Uiteindelijk vind ik de goede weg en bereik Rumilly. Hier wil ik overnachten maar het hotel waar ik heen wil bestaat niet meer.

In een café vraag ik of er in de buurt een hotel is, maar dat is dom. Een paar half dronken kerels komen om je heen staan met allerlei goede adviezen. Na een paar minuten weet ik te ontsnappen en vind ik met Google Maps 6 km buiten Rumilly en goed hotel.

---

20 augustus 2016

34e etappe van Marigny-St.Marcel naar Culoz

36 km 1 col en 680 hoogtemeters.

Al de hele week zijn de weersvooruitzichten voor vandaag ronduit slecht in de regio waar ik doorheen wil fietsen. En dat blijkt vanmorgen ook. Het regent pijpenstelen als ik vertrek. Eigenlijk wil ik de Col du Clergeon en de Grand Colombier over, maar dat is met deze omstandigheden onmogelijk. Eerst maar eens de Col du Clergeon over en dan zie ik wel.

In de klim wordt het echter droog maar het blijft wel een beetje miezeren.

De Col de Clergeon is een lastige, enkele kilometers á 9%. Eenmaal boven kom ik in de mist en dat blijft ook in de afdaling zo. Ik zie dat de Colombier helemaal in de mist hangt. En dat ziet er niet aantrekkelijk uit. Ik neem een wijs besluit en zoek een hotel in de buurt van Culoz. Zo zie ik toch wat van de Olympische Spelen in Rio.

---

21 augustus 2016

35^e etappe van Culoz naar St.Claude

108 km 3 cols en 2515 hoogtemeters.

Gelukkig is het weer droog en zonnig. Na het ontbijt loop ik met iemand van het hotel naar een soort paviljoen waar mijn fiets in staat. Hij opent de deur en er valt een slang op de grond die meteen een dreigende houding aanneemt, we nemen de andere deur en lossen zo het probleem op.

Met 21 °C is het nog niet een warme dag, maar die komen er deze week nog genoeg lees ik op m'n weer app.

Altijd weer een prachtige rit over de Grand Colombier. De Tour heeft deze route in juli ook genomen en op de weg zijn de teksten die de renners moeten motiveren volop aanwezig. Hoewel mijn naam er niet bij staat voel ik me toch gesteund.

Het mooiste stuk zijn lacets de Grand Colombier. Smalle weg over een rotspunt van de berg. Deze weg heb ik voor het eerst in 1976 met een aantal vrienden gefietst en daarna nog vele keren.

De auberge is nog dicht als ik aankom, dus geen stempel. Jan Bijma zal genoeg moeten nemen met een foto van mij bij het bord van de col.

De afdaling is koud ondanks dat het zonnig is. Maar "gelukkig" gaat het weer klimmen naar de Col de Berentin.

Een hongerklop dreigt maar ik vind een resto die me toch wat wil serveren ondanks dat het al half drie is. Nog een col en dan ik arriveer om half 6 in St.Claude, waar ik vooraf met booking.com een hotel heb gereserveerd.

Saint Claude is een teleurstelling. Het restaurant, van het hotel, dat prachtig uitkijkt over het stadje blijkt gesloten. De zoektocht in het stadje levert niets op, geheel uitgestorven en alles is gesloten. Behalve een rijdende Kebab wagen is er niets wat iets eetbaars kan verschaffen.

Gelukkig vind ik nog een Vival dat nog net niet gesloten is. Daar heb ik wat gekocht om de honger te stillen en de vochtbalans weer op peil te brengen.

Terug bij het hotel bleek dit gesloten. Een vloek die echt van onder uit m'n tenen zou komen, kon ik nog net onderdrukken, doordat iemand mij attent maakt op een toegangscode die aan mijn sleutelhanger hangt.

---

22 augustus 2016

36e etappe van St.Claude naar Lods

119 km 0 cols en 1410 hoogtemeters.

Gelukkig is er wel ontbijt. Vanuit Saint Claude weer klimmen. Dat kwam goed uit want het was nog koud. Ergens rechtsaf en een schitterend weggetje, waarschijnlijk aangelegd op een voormalig spoorwegtracé, brengt me naar Morez, een werkelijk onooglijk plaatsje.

Eenmaal buiten Morez direct rechtsaf richting Bellefontaine. Even na Bellefontaine ontmoet ik een andere 100 cols fietser, Fred Charité. Hij is met z'n 7e tocht bezig. We raken aan de praat en besluiten de rest van de dag samen te fietsen.

Leuk om ervaringen van deze en vorige tochten uit te wisselen. In Lods nemen we afscheid, Fred gaat naar de camping en ik start een zoektocht naar een hotel. Mijn schoonzus heeft een reservering gemaakt voor mij bij een hotel 2 km verderop. Maar daar blijkt het restaurant, net als gisteren in Saint Claude, gesloten.

Heel veel zin in weer stokbrood met kaas en een blikje bier heb ik niet. Ik zie dat er meerdere hotels met restaurant in Lods zijn. Dus een keuze is snel gemaakt. Nu zit ik op het terras van een, aan de rivier, idyllisch gelegen hotel heerlijk te eten.

---

23 augustus 2016

37^e etappe van Lods naar Champagny

110 km 0 cols en 1655 hoogtemeters

Alle kleren weer gewassen en heerlijk ruikend naar wasmiddel vertrek ik in de vroege ochtendzondag richting Champagny. Een etappe tussen de Jura en de Vogezen. Voortdurend op en neer, na ruim 1600 hoogtemeters te hebben afgelegd kom ik rond vijf uur aan in het hotel in Champagny.

Ik rijd deze tocht dus nu voor de vijfde keer en het viel me vandaag op dat het weggetje bij La Chapelle wel erg slecht is geworden, veel steenslag.

Mijn zo geroemde Garmin had moeite om het hotel te vinden; het apparaat maakt veel lawaai maar overzichtelijke route informatie kwam er niet.

Als je een track maakt en volgt, gaat het prima maar het volgen van een route is niet de sterkste kant van de Edge 800.

---

24 augustus 2016

38^e etappe van Champagney naar Munster

114 km 3 cols en 2175 hoogtemeters.

Het blijft maar mooi weer, dat heb ik deze keer dat ik de tocht rijd wel anders meegemaakt. Vandaag een serieuze Vogezen etappe met de Ballon d'Alsace en de Grand Ballon.

Bij vertrek zie ik dat m'n achterband versleten is. Het canvas is over een stuk zichtbaar en de band is op die plaats dikker geworden. Gelukkig vind ik in Giromagny een fietsenmaker die keurig een nieuwe band voor me monteert. De klim naar de top van de Ballon d' Alsace loopt goed en om kwart over tien ben ik boven. Koffie, stempelen en weer op weg.

Heerlijk afdalen door een prachtig landschap. Op weg naar de Grand Ballon om weer een stempel te halen.

In tegenstelling tot één van de vorige keren was de patron van Vue des Alpes erg aardig toen ik om een stempel vroeg en vulde "geheel gratis" mijn bidon met vers koud water. Dat heb ik met hem wel anders meegemaakt!

Mijn vrouw belt dat ze met haar zus op de camping in Munster zit en na enig zoeken vind ik de camper en is het leuk haar te zien.

Op een terras in Munster komen we Fred Charité weer tegen en drinken daar met z'n vieren een welverdiend biertje.

---

25 augustus 2016

39e etappe van Munster naar Le Hohwald

105 km 8 cols en 2320 hoogtemeters.

Vandaag probeer ik Le Hohwald te bereiken. Maar dat zal met een temperatuur van 34 graden niet gemakkelijk zijn.

Toen ik de Honderd Cols tocht voor de eerste keer reed, dacht ik "Zo ik ben in de Vogezen, het zit er op". Maar dat is een lelijke vergissing. Het venijn zit in de staart zo ook vandaag: 105 km gefietst en 2300 hoogtemeters overwonnen. Dat is niet mis.

Zeker 4 liter water drink ik vandaag en dat is beslist noodzakelijk. Uiteindelijk zit ik nu in Le Hohwald in een leuk hotel waar in de achtertuin zeker 10 reeën staan. Heel mooi.

---

26 augustus 2016

40^e etappe van Le Hohwald naar Saverne

67 km 2 cols en 780 hoogtemeters.

Met nog een kleine 70 km te gaan ga ik om half 9 op weg naar Saverne, het eindpunt van deze tocht. Het is nog steeds prachtig weer en ik geniet van deze etappe door het prachtige landschap van de Vogezen. Na de voorlaatste stempel te hebben gehaald in Mont St Odile daal ik af naar het Rijndal en bereik 30 km later Saverne waar de "ronde miss" me onthaalt met bloemen en champagne.

Nawoord

Dit was mijn 5^e 100 cols tocht en definitief de laatste. Ik heb er heel erg van genoten, maar merk toch wel dat het voor iemand van 67 aan de grens zit van wat mogelijk is. Deed ik in 2002 mijn eerste 100 cols tocht in 30 dagen nu had ik er 40 dagen voor nodig. Hoewel ik mijzelf bovenmatig fit en gezond voel, merk ik dat de kracht die ik vroeger had er niet meer is. De fiets gaat zeker niet aan de wilgen maar voor monsterritten als de 100 cols tocht haal ik ze niet meer uit de garage.

Frans van den Berg
Veldhoven